

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 733/2013

2013 m. liepos 22 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 109 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 994/98 ⁽¹⁾ Komisijai suteikti įgaliojimai reglamentais nustatyti, kad tam tikrų nurodytų rūšių pagalba yra suderinama su vidaus rinka ir apie ją nereikia pranešti, kaip numatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 108 straipsnio 3 dalyje;
- (2) valstybės pagalba yra objektyvi sąvoka, apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje. Komisijos įgaliojimai priimti bendrąsias išimtis, kaip numatyta Reglamente (EB) Nr. 994/98, taikomi tik toms priemonėms, kurios atitinka visus SESV 107 straipsnio 1 dalies kriterijus ir todėl yra valstybės pagalba. Tai, kad tam tikros rūšies pagalba įtraukiama į Reglamentą (EB) Nr. 994/98 arba į išimties reglamentą, iš anksto nereiškia, kad priemonė priskiriama prie valstybės pagalbos, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje;
- (3) Reglamentu (EB) Nr. 994/98 Komisijai suteikiami įgaliojimai pareikšti, kad tam tikromis sąlygomis pagalba mažosioms ir vidutinėms įmonėms (toliau – MVI), pagalba moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai, pagalba aplinkos apsaugai, pagalba užimtumui ir mokymui bei pagalba, suderinta su Komisijos patvirtintu kiekvienai valstybei narei skiriamos regioninės pagalbos žemėlapiu, yra suderinama su vidaus rinka ir netaikomas reikalavimas apie ją pranešti;

(4) Reglamentu (EB) Nr. 994/98 Komisijai suteikiami įgaliojimai išimti taikyti pagalbai moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai, bet ne pagalbai inovacijoms. Nuo tada pagal iniciatyvą „Inovacijų sąjunga“ – vieną iš strategijos „Europa 2020“ pavyzdinių iniciatyvų – inovacijos tapo prioritetine Sąjungos politikos sritimi. Be to, daug pagalbos inovacijoms priemonių yra palyginti nedidelės ir jomis nesukeliama didelių konkurencijos iškraipymų;

(5) kultūros ir paveldo išsaugojimo sektoriuje tam tikros valstybių narių taikomos priemonės negalėtų būti laikomos pagalba, nes jos neatitinka visų SESV 107 straipsnio 1 dalies kriterijų, pavyzdžiui, dėl to, kad pagalbos gavėjas nevykdo ekonominės veiklos arba nėra poveikio prekybai tarp valstybių narių. Tačiau jei kultūros ir paveldo išsaugojimo priemonės yra laikomos valstybės pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, šiuo metu reikalaujama, kad valstybės narės apie jas praneštų Komisijai. Reglamentu (EB) Nr. 994/98 Komisijai suteikiami įgaliojimai taikyti išimtį MVĮ suteiktai pagalbai, tačiau tokios išimties nauda kultūros sektoriuje būtų nedidelė, nes dažnai pagalbos gavėjos yra didžiosios įmonės. Vis dėlto nedideli kultūros, kūrybos ir paveldo išsaugojimo projektai, nors juos vykdo didžiosios įmonės, paprastai nesukelia didelių iškraipymų ir naujausi atvejai parodė, kad tokios pagalbos poveikis prekybai yra nedidelis;

(6) išimties kultūros ir paveldo išsaugojimo sektoriuje galėtų būti nustatomos remiantis Komisijos patirtimi, kaip nustatyta gairėse, pavyzdžiui, kinematografinių ir audiovizualinių kūrinių atveju, arba nustatomos atsižvelgiant į konkrečius atvejus. Rengdama tokias bendrąsias išimtis, Komisija turėtų atsižvelgti į tai, kad jos turėtų apimti tik tas priemones, kurios yra laikomos valstybės pagalba, kad jos turėtų būti iš esmės taikomos tik toms priemonėms, kuriomis prisidedama prie „ES valstybės pagalbos modernizavimo“ tikslų ir kad bendrosios išimties taikomos tik pagalbai, kurios atžvilgiu Komisija jau turi pakankamai patirties. Be to, turėtų būti atsižvelgta į tai, kad pagrindinė kompetencija kultūros srityje priklauso valstybėms narėms, į tai, kad pagal SESV 167 straipsnio 1 dalį kultūrų įvairovė ypač saugoma, ir į ypatingą kultūros pobūdį;

⁽¹⁾ OL L 142, 1998 5 14, p. 1.

- (7) valstybės narės taip pat privalo pranešti Komisijai apie valstybės pagalbos priemones, skirtas gaivalinių nelaimių padarytai žalai atlyginti. Šiai sričiai skiriamos sumos paprastai yra nedidelės ir gali būti nustatytos aiškios suderinamumo sąlygos. Reglamentu (EB) Nr. 994/98 Komisijai suteikiami įgaliojimai atleisti nuo reikalavimo pranešti apie tokią pagalbą tik jeigu ji teikiama MVĮ. Vis dėlto nuo gaivalinių nelaimių gali nukentėti ir didžiosios įmonės. Komisijos patirtis rodo, kad tokia pagalba nesukelia didelių iškreipimų ir remiantis sukaupta patirtimi galima nustatyti aiškias suderinamumo sąlygas;
- (8) valstybės narės taip pat privalo pranešti Komisijai apie valstybės pagalbos priemones, skirtas tam tikrų nepalankių oro sąlygų padarytai žalai žuvininkystės sektoriuje atlyginti. Šiai sričiai skiriamos sumos paprastai yra nedidelės ir gali būti nustatytos aiškios suderinamumo sąlygos. Reglamentu (EB) Nr. 994/98 Komisijai suteikiami įgaliojimai atleisti nuo reikalavimo pranešti apie tokią pagalbą tik jeigu ji teikiama MVĮ. Vis dėlto nuo nepalankių oro sąlygų gali nukentėti ir didžiosios žuvininkystės sektoriaus įmonės. Komisijos patirtis rodo, kad tokia pagalba nesukelia didelių iškreipimų ir remiantis sukaupta patirtimi galima nustatyti aiškias suderinamumo sąlygas;
- (9) remiantis SESV 42 straipsniu valstybės pagalbos taisyklės tam tikromis sąlygomis netaikomos tam tikroms pagalbos priemonėms, skirtoms SESV I priede išvardytiems žemės ūkio produktams. Vis dėlto 42 straipsnis netaikomas miškininkystės sektoriui arba I priede neišvardytiems produktams. Todėl šiuo metu pagal Reglamentą (EB) Nr. 994/98 išimtis pagalbai miškininkystės sektoriui ir I priede neišvardytų maisto sektoriaus produktų skatinimui gali būti taikoma tik jeigu ji skiriama MVĮ. Komisija turėtų galėti išimtį taikyti tam tikrų rūšių miškininkystės sektoriui skiriamai pagalbai, be kita ko, pagalbai, įtrauktai į kaimo plėtros programas, ir I priede neišvardytų maisto sektoriaus produktų skatinimo ir reklamos srities pagalbai; Komisijos patirtis rodo, kad šių sričių konkurencijos iškreipimai yra nedideli ir gali būti nustatytos aiškios suderinamumo sąlygos;
- (10) pagal 2006 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1198/2006 dėl Europos žuvininkystės fondo⁽¹⁾ 7 straipsnį SESV 107, 108 ir 109 straipsniai taikomi valstybių narių žuvininkystės sektoriaus įmonėms teikiamai pagalbai, išskyrus valstybių narių pagal Reglamentą (EB) Nr. 1198/2006 ir jo laikantis atliekamus mokėjimus. Papildoma valstybės pagalba jūrų ir gėlavandeniams biologiniams ištekliams išsaugoti paprastai daro nedidelį poveikį prekybai tarp valstybių narių, padeda siekti Sąjungos tikslų jūrų ir žuvininkystės politikos srityje ir nesukelia rimtų konkurencijos iškreipimų. Skiriamos sumos paprastai yra nedidelės ir gali būti nustatytos aiškios suderinamumo sąlygos;
- (11) sporto, visų pirma mėgėjų sporto, sektoriuje tam tikros valstybių narių taikomos priemonės negalėtų būti laikomos pagalba, nes jos neatitinka visų SESV 107 straipsnio 1 dalies kriterijų, pavyzdžiui, dėl to, kad pagalbos gavėjas nevykdo ekonominės veiklos arba nėra poveikio prekybai tarp valstybių narių. Tačiau jei tos sporto srities priemonės yra laikomos valstybės pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, šiuo metu reikalaujama, kad valstybės narės apie jas praneštų Komisijai. Sporto srities valstybės pagalbos priemonių, visų pirma mėgėjų sporto srityje arba mažos apimties pagalbos priemonių, poveikis prekybai tarp valstybių narių paprastai yra nedidelis ir nesukelia rimtų konkurencijos iškreipimų. Be to, skiriamos sumos paprastai yra nedidelės. Remiantis sukaupta patirtimi galima nustatyti aiškias suderinamumo sąlygas, siekiant užtikrinti, kad pagalba sportui nekeltų didelių iškreipimų;
- (12) oro ir jūrų transportui teikiamos pagalbos atveju Komisijos patirtis rodo, kad socialinio pobūdžio pagalba atokių regionų, pavyzdžiui, atokiausių regionų ir salų, įskaitant vieno regiono salų valstybes nares ir retai gyvenamas teritorijas, gyventojų transportui nesukelia didelių iškreipimų, jeigu ji skiriama nediskriminuojant pagal vežėjo tapatybę. Be to, gali būti nustatytos aiškios suderinamumo sąlygos;
- (13) pagalbos plačiajuosčio ryšio infrastruktūrai srityje Komisija pastaraisiais metais įgijo didelės patirties ir parengė gaires⁽²⁾. Komisijos patirtis rodo, kad pagalba tam tikrų rūšių plačiajuosčio ryšio infrastruktūrai nesukelia didelių iškreipimų ir jai galėtų būti taikoma bendroji išimtis, su sąlyga, kad laikomasi atitinkamų suderinamumo sąlygų ir kad tokia infrastruktūra yra išdėstyta „baltosiose zonose“, t. y. vietovėse, kuriose nėra tokios pačios kategorijos infrastruktūros (plačiajuosčių arba labai sparčios naujos kartos prieigos (toliau – NKP)) ir kuriose greičiausiai artimiausioje ateityje tokia infrastruktūra nebus plėtojama, kaip apibrėžta gairėse pateiktais kriterijais. Tai pasakytina apie pagalbą baziniam plačiajuosčiam ryšiui ir pagalbą mažoms individualios priemonėms, susijusioms su NKP

⁽¹⁾ OL L 223, 2006 8 15, p. 1.

⁽²⁾ Komisijos komunikatas – Valstybės pagalbos taisyklių taikymo plačiajuosčio ryšio tinklų sparčiam diegimui ES gairės (OL C 25, 2013 1 26, p. 1).

tinklais, ir pagalbą su plačiajuosčiu ryšiu susijusiems civilinės inžinerijos darbams ir pasyviajai plačiajuosčio ryšio infrastruktūrai;

(14) infrastruktūros atžvilgiu tam tikros valstybių narių taikomos priemonės negalėtų būti laikomos pagalba, nes jos neatitinka visų SESV 107 straipsnio 1 dalies kriterijų, pavyzdžiui, dėl to, kad pagalbos gavėjas nevykdo ekonominės veiklos, nėra poveikio prekybai tarp valstybių narių arba pagal priemonę suteikiama kompensacija už visuotinės ekonominės svarbos paslaugą, kuri atitinka visus Altmarko bylos jurisprudencijos kriterijus⁽¹⁾. Tačiau jei infrastruktūros finansavimas yra laikomas valstybės pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, reikalaujama, kad valstybės narės apie jį praneštų Komisijai. Kalbant apie infrastruktūrą, nedidelėmis pagalbomis infrastruktūros projektams sumomis gali būti veiksmingai remiami Sąjungos tikslai, jeigu pagalba iki minimumo sumažinamos išlaidos ir galimi tik nedideli konkurencijos iškraipymai. Todėl Komisija turėtų galėti taikyti išimtį valstybės pagalbai infrastruktūros projektams, kuriais remiami šiame reglamente minėti tikslai ir kiti bendros svarbos tikslai, visų pirma strategijoje „Europa 2020“ nurodyti tikslai⁽²⁾. Tai galėtų apimti paramą projektams, susijusiems su daugiasektoriais tinklais ar priemonėmis, kai reikalingos santykinai nedidelės pagalbų sumos. Tačiau bendrosios išimtys infrastruktūros projektams gali būti taikomos tik tuo atveju, jei Komisija turi pakankamai patirties, kad apibrėžtų aiškius ir griežtus suderinamumo kriterijus, užtikrindama, kad galimo konkurencijos iškraipymo rizika būtų nedidelė ir kad didelėmis pagalbomis sumoms tebebūtų taikomas reikalavimas pranešti apie pagalbą pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį;

(15) todėl reikėtų išplėsti Reglamento (EB) Nr. 994/98 taikymo sritį ir į ją įtraukti naujas pagalbų rūšis. Šis įtraukimas neturi poveikio tam, ar priemonė laikoma valstybės pagalba tose kategorijose ar sektoriuose, kuriuose valstybės narės jau veikia;

(16) Reglamentu (EB) Nr. 994/98 reikalaujama, kad kiekvienai pagalbų rūšiai, dėl kurios Komisija priima bendrosios išimties reglamentą, būtų nustatytas didžiausias pagalbų dydis, išreiškiamas pagalbų intensyvumu, nustatytu tinkamų finansuoti išlaidų grupei, arba didžiausiomis pagalbų sumomis. Dėl šios sąlygos yra sunku taikyti bendrąją išimtį tam tikrų rūšių priemonėms, susijusioms su valstybės pagalba, nes dėl ypatingo tokių priemonių, kaip antai, finansų inžinerijos priemonių arba tam tikrų

formų priemonių, kuriomis siekiama skatinti rizikos kapitalo investicijas, pobūdžio didžiausias pagalbų dydis negali būti išreikštas būtent pagalbų intensyvumu arba didžiausiomis sumomis. Taip visų pirma yra dėl to, kad tokios sudėtingos priemonės gali apimti skirtingų lygių pagalbą: tiesioginiams pagalbų gavėjams, tarpiniams pagalbų gavėjams ir netiesioginiams pagalbų gavėjams. Atsižvelgiant į didėjančią tokių priemonių svarbą ir jų indėlį siekiant Sąjungos tikslų, turėtų būti užtikrinta daugiau lankstumo, kad joms būtų galima taikyti išimtį. Todėl turėtų būti įmanoma tokių priemonių atveju didžiausią pagalbų dydį konkrečiai skiriant paramą išreikšti didžiausiu valstybės paramos, skirtos tai priemonei arba su ja susijusios, lygiu. Didžiausias valstybės paramos lygis gali apimti paramos elementą, kuris gali būti ne valstybės pagalba, su sąlyga, kad priemonė apima bent kažkiek elementų, kurie apima valstybės pagalbą, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, ir kurių elementai nėra ribiniai;

(17) Reglamentu (EB) Nr. 994/98 reikalaujama, kad valstybės narės pateiktų informacijos apie jų suteiktą pagalbą, kuriai taikomas išimties reglamentas, santraukas. Tų santraukų skelbimas yra būtinas norint užtikrinti valstybių narių patvirtintų priemonių skaidrumą. Priimant Reglamentą (EB) Nr. 994/98, veiksmingiausias skaidrumo užtikrinimo būdas buvo tas santraukas skelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Tačiau augant elektroninių ryšių priemonių naudojimui, šių santraukų skelbimas Komisijos interneto svetainėje yra greitesnis ir veiksmingesnis būdas, kuriuo užtikrinama daugiau skaidrumo, o tai naudinga suinteresuotosioms šalims. Todėl vietoj tų santraukų skelbimo Oficialiajame leidinyje jas reikėtų skelbti Komisijos interneto svetainėje;

(18) atitinkamai reglamentų projektai ir kiti dokumentai, kuriuos turi išnagrinėti Valstybės pagalbų patariamasis komitetas pagal Reglamentą (EB) Nr. 994/98, turėtų būti skelbiami Komisijos interneto svetainėje, o ne Oficialiajame leidinyje, siekiant užtikrinti didesnę skaidrumą ir sumažinti administracinę naštą bei paskelbimui reikiamą laiką;

(19) Reglamento (EB) Nr. 994/98 8 straipsnyje nustatyta konsultavimosi tvarka numatoma, kad prieš paskelbiant reglamento projektą turi būti pasikonsultuota su Valstybės pagalbų patariamuoju komitetu. Vis dėlto, siekiant didesnio skaidrumo, reglamento projektas turėtų būti paskelbtas Komisijos interneto svetainėje tuo pačiu metu, kai Komisija pirmą kartą konsultuojasi su Patariamuoju komitetu;

(20) todėl Reglamentą (EB) Nr. 994/98 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

⁽¹⁾ 2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Altmark Trans GmbH ir Regierungspräsidium Magdeburg prieš Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* (C-280/00, [2003], Rink.p. I-7747).

⁽²⁾ Žr. 2010 m. liepos 13 d. Tarybos rekomendaciją 2010/410/ES dėl bendrų valstybių narių ir Sąjungos ekonominės politikos gairių (OL L 191, 2010 7 23, p. 28) ir 2010 m. spalio 21 d. Tarybos sprendimą 2010/707/ES dėl valstybių narių užimtumo politikos gairių (OL L 308, 2010 11 24, p. 46).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 994/98 iš dalies keičiamas taip:

1) reglamento pavadinimas pakeičiamas taip:

„1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 994/98 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims“;

2) 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) pagalbą, skiriamą:

- i) mažosioms ir vidutinėms įmonėms;
- ii) moksliniams tyrimams, technologinei plėtrai ir inovacijoms;
- iii) aplinkos apsaugai;
- iv) užimtumui ir mokymui;
- v) kultūrai ir paveldui išsaugoti;
- vi) gaivalinių nelaimių padarytai žalai atlyginti;
- vii) tam tikrų nepalankių oro sąlygų padarytai žalai žuvininkystės sektoriuje atlyginti;
- viii) miškininkystės sektoriui;
- ix) SESV I priede neišvardytiems maisto sektoriaus produktams skatinti;
- x) jūrų ir gelavandeniams biologiniams ištekliams išsaugoti;
- xi) sporto sektoriui;
- xii) atokių regionų gyventojų transportui, jeigu ši pagalba yra socialinio pobūdžio ir skiriama nediskriminuojant pagal vežėjo tapatybę;
- xiii) bazinei plačiajuosčio ryšio infrastruktūrai, mažoms individualioms infrastruktūros priemonėms, apimančioms naujos kartos prieigos tinklus, su plačiajuosčiu ryšiu susijusiems civilinės inžinerijos darbams ir pasyviajai plačiajuosčio ryšio infrastruktūrai vietovėse, kuriose tokios

infrastruktūros nėra arba tokia infrastruktūra greičiausiai artimiausioje ateityje nebus plėtojama;

xiv) infrastruktūrai, kuria remiami tikslai, išvardyti i–xiii papunkčiuose ir šios dalies b punkte, ir remiami kiti bendros svarbos tikslai, visų pirma strategijoje „Europa 2020“ nurodyti tikslai.“

b) 2 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) didžiausias pagalbos dydis, išreikštas pagalbos intensyvumu, nustatytu tinkamų finansuoti išlaidų grupei, arba didžiausiomis pagalbos sumomis, arba tam tikros rūšies pagalbos atveju, kai gali būti sunku tiksliai nustatyti pagalbos intensyvumą arba pagalbos sumą, visų pirma pagalbos finansų inžinerijos priemonėms arba rizikos kapitalo investicijoms ar panašaus pobūdžio pagalbos atveju, išreikštas didžiausiu valstybės paramos, skirtos tai priemonei arba su ja susijusios, lygiu, nedarant poveikio atitinkamų priemonių priskyrimo valstybės pagalbai reikalavimams atsižvelgiant į SESV 107 straipsnio 1 dalį;“

3) 3 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės, įgyvendindamos pagalbos sistemas arba suteikdamos individualią, sistemai nepriklausančią pagalbą, kurioms pagal 1 straipsnio 1 dalyje nurodytus reglamentus buvo taikoma išimtis, perduoda Komisijai informacijos apie tokias pagalbos sistemas arba tokią individualią pagalbą, nepriklausančią pagalbos sistemai, kuriai taikoma išimtis, santraukas, kad jos būtų paskelbtos Komisijos interneto svetainėje.“;

4) 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) tuo pat metu, kai paskelbia bet kokio reglamento projektą pagal 6 straipsnį;“;

b) 2 dalies antras sakinytis pakeičiamas taip:

„Prie pranešimo pridedami svarstylini projektai bei dokumentai ir jie gali būti skelbiami Komisijos interneto svetainėje.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2013 m. liepos 22 d.

Tarybos vardu
Pirmininkė
C. ASHTON